

Kendelse

afsagt den 10. maj 2022

Sag nr. 2022-80-0804

[Klager]

mod

Fyens Stiftstidende

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklerne ”*Lokalpolitiker får oprejsning: Utroværdige vidner får politiet til at droppe MeToo-sag*” og ”*Krænkelssag droppet på grund af mangel på troværdige vidner*”, som blev bragt af Fyens Stiftstidende på netavisen den 14. januar 2022 og i den trykte avis den 15. januar 2022, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at indholdet i artiklen er misvisende, og at en tidligere partifælle er kommet til orde i artiklen.

1 Sagsfremstilling

Fyens Stiftstidende bragte den 14. januar 2022 artiklen ”*Lokalpolitiker får oprejsning: Utroværdige vidner får politiet til at droppe MeToo-sag*” på netavisen fyens.dk. Artiklen blev med samme indhold bragt i Fyens Stiftstidende trykte avis den 15. januar 2022 med overskriften ”*Krænkelssag droppet på grund af mangel på troværdige vidner*”.

Under artiklens overskrift er der indsat et billede af [Klager] med billedteksten:

”[Klager] føler, at han får lidt oprejsning, fordi krænkelssagen nu er droppet.”

Artiklen har følgende underrubrik:

”Anklagemyndigheden vurderer, at den krænkelssag, som [Person 1] har rejst mod [Partiet]s [Klager], ikke vil kunne føre til domfældelse. Uvildige vidner mangler, og det bliver påstand mod påstand.”

Af artiklen fremgår:

”[Bynavn]: ”Vi er nået frem til, at det ikke kan bevises ved en domstol, at du har begået blufærdighedskrænkelser. Det betyder, at der ikke vil blive rejst nogen straffesag mod dig.”

Sådan er den korte og præcise ordlyd i det brev, som lokalpolitikeren [Klager] fra [Partiet] forleden modtog fra anklageren ved Fyns Politi. Dermed er der sat punktum i den krænkelsessag, som hans tidligere partifælle [Person 1] anmeldte i september 2021.

Videre i brevet til [Klager] står der: ” ... når anklagemyndigheden har besluttet ikke at rejse en straffesag mod dig, er det, fordi vi ud fra de samlede omstændigheder i sagen ikke mener, at det ved en domstol vil kunne bevises, at du er skyldig i blufærdighedskrænkelser ... vi har lagt vægt på, at du og [Person 1] har forklaret forskelligt om, hvad der er foregået ... vi har sammenholdt jeres forklaringer med de øvrige oplysninger i sagen. Der er ikke nogen uvildige vidner til hændelsen. Der er heller ikke andre oplysninger, som på afgørende måde underbygger den ene forklaring frem for den anden,” lyder det fra anklageren.

[Person 1] anmeldte [Klager] for at kysse hende på kinden, mens han holdt hende fast og tog hende på numsen, da de skiltes efter en parmiddag hos [Klager] i april 2021. Både [Person 1]s og [Klager]s ægtefæller befandt sig samtidig i entreen. Det bliver altså påstand mod påstand.

Overvejer bagvaskelsessag

For [Klager] ([Alder]) var det naturligvis en lettelse at få det brev.

- Altså jeg kender jo godt sandheden, men jeg føler, at jeg får lidt oprejsning. Men jeg ville ikke have haft noget imod en retssag, fordi vi var klar, og jeg overvejer stadig, om vi skal rejse en sag om injurier og bagvaskelse. Hvis man fokuserer på selve hændelsen, ville der også skulle indkaldes vidner, som ville vise den manglende sanddruelighed i anmeldelsen, siger han. Men lige nu klapper han hesten. - Det er dyrt at føre en sag, og jeg har ikke uanede midler. Dybest set vil jeg nok egentlig hellere på krydstogt på min kone, siger han.

[Klager] lægger ikke skjul på, at det privat har haft store omkostninger at være sigtet i sådan en sag. - Det har jo påvirket min familie meget, og min kone har været meget ked af det. Jeg føler meget stor skyld over for min familie, fordi det jo var mig, det handlede om. Vi har haft en periode, hvor vi har skullet forholde os til nogle løgne, siger han.

Er du færdig med politik efter det her? - Overhovedet ikke. Jeg synes, det er spændende at være en del af demokratiet, og jeg glæder mig da over, at jeg fik 60 stemmer mere ved valget i 2021 end i 2017, siger han. [Klager] fik 173 stemmer ved kommunalvalget i november.”

Her er der indsat billede af [Person 1] med billedteksten:

”[Person 1] er skuffet over, at anklagemyndigheden har droppet sagen.”

Artiklen fortsætter herefter:

”Dybt skuffet

Om afgørelsen siger [Person 1]: - Jeg er selvfølgelig dybt skuffet, og det er jo ren jura, der har afgjort det her. Var det jura, der skulle afgøre sagerne mod [Politiker 1] (afgået [politisk tilhørsforhold] partiformand, red.) og [Politiker 2] (fratrådt [titel], red.), ville de også blive frifundet. Desværre ser vi det jo i krænkelssager, at hvis du ikke har det på video, så bliver det påstand mod påstand, siger hun. Hun imødeser med sindsro en anmeldelse fra [Klager] for bagvaskelse og injurier. - Det må han gerne bruge penge på, men den ender formentlig på samme måde, når der ikke er uvildige vidner, siger [Person 1].”

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 6. februar 2022.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

God presseskik

Korrekt information og redigering

[Klager] har oplyst, at han var spidskandidat for [Partiet] i [Kommune] til kommunalvalget i 2021. Lige op til valget blev han beskyldt for blufærdighedskrænkelser af en nu tidligere partifælle og kandidat, [Person 1]. Hun fik i den forbindelse en del medieomtale i Fyens Stiftstidende og Fyns Amts Avis, men [Klager] ville ikke udtale sig, før sagen var undersøgt. Efter undersøgelser i partiet, som ikke førte til noget, meldte [Person 1] [Klager] til politiet for blufærdighedskrænkelser. Politiet undersøgte sagen, og anklagemyndigheden meddelte i januar 2021, at der ikke ville blive rejst en straffesag mod [Klager] i anledning af anmeldelsen.

[Klager] har anført, at han herefter kontaktede Fyens Stiftstidende og Fyns Amts Avis for at forklare sin side af sagen om den falske anmeldelse, så [Person 1]s beskyldninger ikke skulle stå alene.

Lokalredaktøren og aviserne har i forbindelse med sagen i tidligere artikler viderebragt usande, ærekrænkelser og injurierende beskyldninger mod [Klager] uden at undersøge, om anklagerne var sande. Dette har voldt stor skade og haft menneskelige omkostninger for ham, og han valgte derfor at forklare sin side af sagen til en journalist.

Artiklen med [Klager]s forklaring om sagen blev bragt i begge aviser, men hans forklaring er gengivet på en mangelfuld og usammenhængende måde og indeholder ikke de informationer, han havde givet til journalisten, herunder at anmeldelsen skete lige op til kommunalvalget, da [Person 1] fandt ud af, at hun ikke skulle være partiets spidskandidat. [Klager] mener, at det er i strid med god presseskik, at disse informationer er udeladt, da de fortæller noget om [Person 1]s forhold til sandheden og derfor er vigtige at få frem i forbindelse med sagen om de grove beskyldninger, som [Klager] har været udsat for.

[Klager] har endvidere anført, at det var en betingelse for samtalen med journalisten, at [Person 1] ikke skulle komme til orde i samme artikel. Lokalredaktøren krævede imidlertid dette, og i artiklen er der således medtaget en kommentar fra [Person 1]. Samtidig har avisen

undladt at indhente en kommentar fra to andre navngivne kvinder, som begge over for politiet har afvist, at [Klager] har udsat dem for blufærdighedskrænkelser.

2.2 Fyens Stiftstidendes synspunkter

God presseskik

Korrekt information og redigering

Fyens Stiftstidende har anført, at avisen i artiklen har fokuseret på den faktuelle substans i sagen, nemlig at der ikke ville blive rejst en straffesag mod [Klager] på grund af manglende beviser i sagen.

Avisen lader begge parter komme til orde i artiklen, hvilket er i overensstemmelse med god presseskik.

Artiklen blev bragt som den afsluttende artikel om konflikten, og avisen valgte bevidst ikke at gå yderligere ind i konflikten, idet dette formentlig ville have udløst en ny bølge af udokumenterede påstande fra begge de involverede parter.

[Klager] blev, før artiklen blev publiceret, orienteret om, at avisen ikke ville bringe en artikel, hvor der alene var fokus på hans udlægning af sagen, da dette ville være i strid med god presseskik.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jens Kruse Mikkelsen, Jørn Mikkelsen, Lars Lindskov og Marlene Borst Hansen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker indledningsvist, at det følger af medieansvarslovens § 34, at "massemediernes indhold og handlemåde" skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det er således mediet og ikke den enkelte journalist, som er part i Pressenævnets sag, ligesom det er redaktøren, der eventuelt pålægges at offentliggøre en kendelse fra Pressenævnet efter medieansvarslovens § 49.

Spørgsmålet om, hvorvidt forhold er ærekrænkende (efter straffeloven), hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

God presseskik

Korrekt information og redigering

[Klager] har klaget over, at Fyens Stiftstidendes gengivelse af hans forklaringer er mangelfuld og misvisende, og at avisen i samme artikel også har ladet [Person 1] komme til orde.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende og skadelige udsagn, jf. punkt A.1 og A.4.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages. Det bemærkes dog generelt, at et medie (redaktøren) på baggrund af sin egen eller sine medarbejderes adfærd kan have forpligtet sig til at bringe en given omtale.

Som sagen er oplyst, finder Pressenævnet ikke grundlag for at fastslå, at der var indgået en aftale mellem parterne om, at det alene var [Klager], der skulle komme til orde i artiklen, ligesom der heller ikke ses at være indgået en aftale om, at øvrige kilder skulle inddrages i artiklen.

Pressenævnet finder herefter, at Fyens Stiftstidendes valg og fravalg af informationer, herunder kommentaren fra [Person 1], ligger inden for mediets redigeringsret. Pressenævnet har lagt vægt på, at begge parter ses at være kommet til orde i artiklen, hvor deres respektive synspunkter er gengivet loyalt. Det ændrer ikke herpå, at Fyens Stiftstidende har fravalgt nogle af de oplysninger, som [Klager] efter det oplyste gav i det forudgående interview til journalisten. Nævnet udtaler ikke kritik.